

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1962, ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

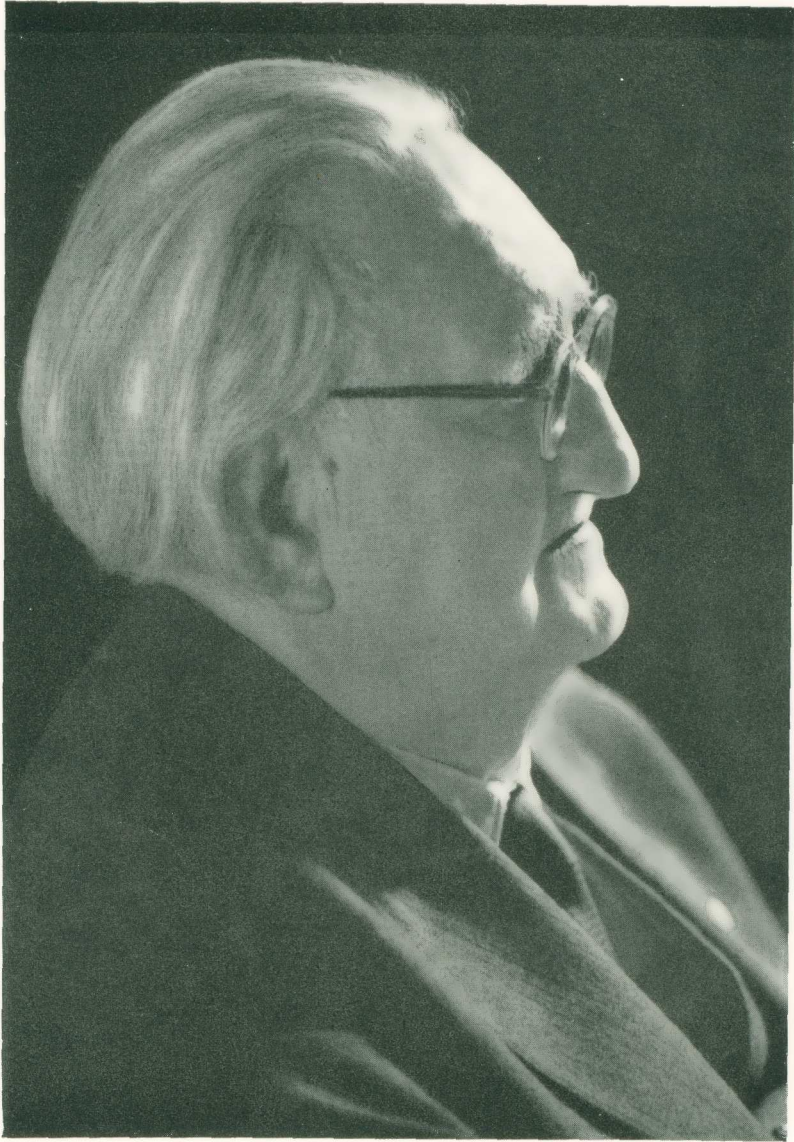
ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 27ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Κατὰ καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαράβατον πρὸ πάσης λογοδοσίας περὶ τῶν πεπραγμένων θὰ προτάξωμεν μνημόσυνον λόγον περὶ τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐκλιπόντων συναδέλφων ἀκαδημαϊκῶν. Εὐτυχῶς ὁ θάνατος δὲν ὑπῆρξεν ἐφέτος τόσον ἀνηλεὲς διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, ὅσον κατὰ προηγούμενα ἔτη· μᾶς ἀφήρπασεν ὅμως δύο ἐπιφανεστάτους συναδέλφους: τὸν ἐπίτιμον ἀκαδημαϊκὸν καὶ μέγαν τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτην ἱατρὸν **Γεώργιον Παπανικολάου** καὶ τὸν ἐμπνευσμένον καὶ μεγαλόκαρδον μουσουργὸν **Μανόλην Καλομοίρην**.

Ὁ **Γ. Παπανικολάου**, γεννηθεὶς ἐν Κύμῃ τῆς Εὐβοίας τὸ 1883, ἐσπούδασεν ἱατρικὴν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔπειτα δὲ φυσικὰς ἐπιστήμας εἰς τὸ Μόναχον, ἔνθα καὶ ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας. Καὶ κατὰ μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ ἡσχολήθη μὲ προβλήματα φυλετισμοῦ καὶ ἀναπαραγωγῆς, ἔπειτα δέ, ὅτε ἐγκατεστάθη ἐν Ἀμερικῇ, ὅλην του τὴν ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα ἀφιέρωσεν εἰς ἐρεῦνας καταπολεμήσεως τοῦ καρκίνου.

Διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν του τούτων ἐρευνῶν καὶ ἐργασιῶν καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν βασιζομένης φερωνύμου αὐτοῦ καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένης μεθόδου διαγνώσεως παθολογικῶν καταστάσεων, καὶ ἰδίᾳ καρκίνου τῶν διαφόρων ὀργάνων κατὰ τὰ ἀρχικὰ αὐτῶν στάδια, ὁπότε καὶ ἡ ἐμφάνισις αὐτῶν δὲν εἶναι εἰσέτι ἀντιληπτὴ, ἀπεδείχθη ὁ Παπανικολάου ἐπιφανέστατος ἐπιστήμων, ἐφ' ᾧ καὶ παμψηφεί ἐξελέγη καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Cornell τῆς πολιτείας Ν. Ὑόρκης Πανεπιστημίου.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ (1883 - 1962)

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ μεταστάς παρουσίασε πρὸ τινῶν ἐτῶν, διὰ τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Ἀριστ. Κούζη, τὸ σπουδαιότατον αὐτοῦ ἔργον, τὸν "Ατλαντα τῆς ἀποφολιδωτικῆς Κυτταρολογίας, τιμῶσα τὰς ἐξόχους αὐτοῦ ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ τὰς πολυαριθμούς αὐτοῦ συγγραφάς, ἐξέλεξε τὸν Παπανικολάου παμψηφεί ἐπίτιμον αὐτῆς μέλος.

Ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἀξία εἶναι καὶ ἡ φιλοπατρία τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἂν καὶ ἔτυχεν ἐξαιρέτων τιμῶν εἰς τε τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην, ὅμως παρέμεινε πάντοτε λάτρης τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ ὀλοψύχως εἰς αὐτὴν ἀφωσιωμένος, διαδηλώσας περιτράνως τὰ φιλοπάτριδα αὐτοῦ αἰσθήματα κατὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπιδημίαν του τὸ 1956.

Εἰς τὴν ἐν Ν. Ὑόρκῃ γενομένην ἐκφορὰν τοῦ ἐπιφανοῦς συναδέλφου ἡ Ἀκαδημία ἀντεπροσωπεύθη διὰ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὅστις καὶ κατέθεσεν ἐξ ὀνόματός της στέφανον δάφνης ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

Ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸν Γεώργ. Παπανικολάου ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐπάρατον νόσον τοῦ καρκίνου καὶ ὁ ἐκλεκτὸς καὶ συμπαθέστατος συνάδελφος **Μανόλης Καλομοίρης**.

Γεννηθεὶς εἰς τὴν Σμύρνην τὸ 1883, ἐσπούδασεν ἔπειτα ὁ Καλομοίρης εἰς τὴν Βιέννην, τὸ δὲ 1906 διωρίσθη καθηγητῆς τῆς ἀνωτέρας θεωρητικῆς μουσικῆς εἰς τὸ Χάρκοβον τῆς Ρωσίας, εἶναι δ' ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ὅτι ἔκτοτε ἔγραφεν εἰς ἀθηναϊκὰ περιοδικὰ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς δημιουργίας ἑλληνικῆς ἐθνικῆς μουσικῆς, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας εἰργάσθη ἔπειτα δι' ὅλου του τοῦ βίου. Πλουσιωτάτη πράγματι ὑπῆρξεν ἡ προσφορὰ τοῦ Καλομοίρη εἰς τὴν μουσικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς Χώρας, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ὀλοψύχως ἀφιερῶθη ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του εἰς Ἑλλάδα τὸ 1909, ὅποτε ἐδίδαξεν εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν, ἵδρυσεν δ' ἔπειτα τὸ Ἑλληνικὸν καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Ἐθνικὸν Ὁδεῖον, τοῦ ὁποῦ καὶ διετέλεσεν ἐπίτιμος πρόεδρος μέχρι τοῦ θανάτου του.

Παραλλήλως πρὸς τὸ ἀποδοτικὸν του ἔργον ὡς καθηγητοῦ ἔβαινε καὶ ἡ γόνιμος παραγωγή τοῦ Καλομοίρη ὡς συνθέτου, εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν ὅτι ἀπὸ τὸ πρῶτον του ἔργον, τὸν **Πρωτομάστορα**, μέχρι τοῦ τελευταίου, τοῦ **Κωνσταντίνου Παλαιολόγου**, τὸν ὁποῖον, φεῦ, δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ παιζόμενον, ὄλην τὴν δημιουργικὴν του φλόγα κατηνάλωσεν ὁ ἀείμνηστος μουσουργὸς εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἑλληνικῆς μουσικῆς, μὲ ἀξιῶσεις τέχνης εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Ἀσχοληθεὶς μὲ

ὄλα σχεδὸν τὰ εἶδη τῆς μουσικῆς καὶ ἀφομοιώσας τὰς ξένας σχολάς, εἰς τὰς ὁποίας ὅμως δὲν ὑπετάχθη, παρέμεινεν ὁ Καλομοίρης μίᾳ αὐτοτελῆς μουσικῆ μορφῇ, ἡ ὁποία ἦντλησε πάντοτε τὰς ἐμπνεύσεις τῆς ἀπὸ τὴν δημοτικὴν καὶ τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τὴν ποίησιν τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Καζαντζάκη. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ συνθέσεις του φέρουν πάντοτε τὴν σφραγίδα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, ἐξηυγενισμένης ὅμως, ὥστε νὰ δύναται νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ διεθνοῦς μουσικοῦ κοινοῦ, ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἐκδηλώσεις τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου, ὅπου ἐπαίχθησαν τὰ ἀπὸ ἑλληνικότητα πάντοτε παλλόμενα ἔργα του.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐκλογή του ὡς Ἀκαδημαϊκοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινεν εἰμὴ ἀναγνώρισιν τοῦ μουσικοῦ του δαιμονίου καὶ ἐπιβράβευσιν τοῦ δημιουργοῦ τούτου τῆς Ἐθνικῆς μουσικῆς τῆς Χώρας, τὸ φωτεινὸν πνεῦμα τοῦ ὁποίου, διάχυτον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν, θὰ εὑρίσκεται παντοῦ ὅπου οἱ μουσικοὶ φθόγγοι θὰ ἐκφράζουσι τὰ αἰσθήματα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Περαίνοντες τὸν περὶ τῶν νεκρῶν ἀκαδημαϊκῶν λόγον δίκαιον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλίψιν καὶ διὰ τὸν θάνατον ἐνὸς μεγάλου δωρητοῦ τῆς Ἀκαδημίας: τοῦ ἐκ Θράκης, ἄλλοτε πολιτευτοῦ καὶ Γερουσιαστοῦ, **Μιλτιάδου Σταμούλη.**

Ὁ ἐξαιρετος οὗτος ἀνὴρ, ἐπαξίως συνεχίζων τὴν παράδοσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίου, μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτου τῆς γενετῆρας του Σηλυβρίας, πλὴν τῶν πλουσίων δωρεῶν ἀρχαίων ἀντικειμένων πρὸς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, καὶ ὀλοκλήρου νομισματικῆς συλλογῆς, ὡς καὶ συλλογῆς μολυβδοβούλλων πρὸς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, προσέφερε πρὸ πενταετίας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πολῦτιμον συλλογὴν ἐκ 200 περίπου ὄγκωδων φακέλλων, περιέχουσιν παντοειδῆς ἐρευνητικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν ὑλικὸν περὶ Θράκης καὶ Θρακῶν, καρπὸν μακρᾶς συλλεκτικῆς προσπάθειας δύο γενεῶν. Τὴν πολῦτιμον ταύτην συλλογὴν ὁ Σταμούλης ἐκπροσώπων τὸν πρό τινας ἀποθανόντα ἀδελφόν του, μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως Σωφρόνιον καὶ τὴν λογίαν ἀδελφὴν του κ. Ἐλπινίκην Σαραντῆ, κατέθεσεν εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ἀκαδημίας, ἐδώρησε δὲ συγχρόνως εἰς τὴν ἡμετέραν βιβλιοθήκην καὶ ὑπερχιλίους τόμους ἐκλεκτῶν καὶ σπανίων ἐν πολλοῖς βιβλίων. Τὸν φιλόστορα καὶ φιλόπατριν τοῦτον ἄνδρα ἐτίμησεν ἡ Ἀκαδημία τὸ 1957 διὰ τοῦ ἀργυροῦ αὐτῆς μεταλλίου, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ αὐτῆς ἔπραξε.

Τοῦ λόγου δὲ ἤδη περὶ τῶν νεκρῶν ὄντος, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν δὲν δύναται ν' ἀντιπαρέλθῃ ἐν σιγῇ καὶ τὴν ἐφέτος συμπληρουμένην ἑκατονταετίαν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ σχόντος τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἰδρύσεως αὐτῆς, διατελέσαντος δὲ καὶ Προέδρου καὶ Γεν. Γραμματέως αὐτῆς **Δημητρίου Αἰγινήτου**, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα ἀγαπήσαντος τὸ Ἴδρυμα καὶ σπουδαιοτάτας εἰς αὐτὸ παρασχόντος ὑπηρεσίας, μοχθήσαντος δὲ μέχρι τοῦ θανάτου του ὑπὲρ τῆς ἐμπεδώσεως καὶ τῆς προκοπῆς τῆς Ἀκαδημίας. Ζωηρὰ πάντοτε καὶ εὐγνώμων θὰ παραμένῃ μεταξὺ ἡμῶν ἡ μνήμη του.

Πρὸς μερικὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ θανάτου κενῶν ἐξέλεξεν ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν ἐπιστημῶν τὸν διακεκριμένον θεολόγον, ὁμότιμον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζᾶτον.

Ἐὐεργέτην αὐτῆς ἀνεκήρυξεν ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία τὸν Ἀντώνιον **Μανούσην**, ὅστις διὰ διαθήκης του ἐκληροδότησεν εἰς αὐτὴν τρεῖς οἰκίας ἐν Πειραιεῖ, κειμένας ἐπὶ τῆς λεωφόρου 2ας Μεραρχίας, ὧν ἡ ἀξία, κατὰ προσωρινὴν ἐκτίμησιν, ἀνέρχεται εἰς δέκα χιλιάδας χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας.

Κύριος ὄρος τῆς κληροδοσίας ταύτης εἶναι ἡ ἴδρυσις *Βιβλιοθήκης Ἀντωνίου Μανούση* πρὸς ἐπόνυμον τοῦ διαθέτου ἔκδοσιν κειμένων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, μετὰ δὲ τὴν ἐξάντλησιν τούτων καὶ βυζαντινῶν.

Ἀπεδέχθη ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία 1) τὴν ὑπὸ τοῦ κ. **Ἰω. Χατζηδάκη** γενομένην δωρεὰν ἀνεκδότου τετραγλώσσου λεξικοῦ ἐπιστημονικῶν ὄρων, συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Χατζηδάκη.

2) Ἀθλοθεσίαν ἐκ δρχ. 100 χιλιάδων τῆς κ. **Χριστίνης Λουριώτη** εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς **Λιλῆς Λουριώτη**, πρὸς ἀπονομὴν ἐπάθλου εἰς ἀριστεύουσαν ἀπόφοιτον τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

3) Χορηγίαν ἐκ δρχ. 400.000 **Δημητρίου καὶ Αἴγλης Μπότσαρη**, εἰς μνήμην τοῦ πατρός των Δημ. Αἰγινήτου καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν χορηγεῖται, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ ἐκδοθῇ σειρὰ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου δημοσιευμάτων, φερωνύμων Δημητρίου Αἰγινήτου.

Ἀπεδέχθη τέλος ἡ Ἀκαδημία Ἀθλοθεσίαν ἐκ δρχ. 25.000 τοῦ κ. **Ἀναστασίου Καραῖωσηφόγλου**, γενομένην μέσῳ τοῦ ἐν Ἀθήναις συνδέσμου τῶν Μεγαλοσχιολιτῶν, πρὸς συγγραφὴν ἀρτίας ἱστορίας τῆς ἐν Κ)πόλει Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρω χορηγοὺς ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας καὶ τὴν ζωηρὰν συγκίνησιν αὐτῆς, ὅτι τυγχάνει τοιαύτης ἀναγνωρίσεως καὶ πολυτίμου ἐνθαρρύνσεως.

Ἡ αὐτὴ στοργὴ ἐξεδηλώθη ἐφέτος καὶ διὰ τῶν πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἀποστολῶν, αἱ ὁποῖαι εἶτε ὑπὸ τύπον δωρεᾶς, ὡς ἡ ἐξ ὑπερχιλίων τόμων τοῦ ἀειμνήστου Μ. Σταμούλη, εἶτε ὑπὸ τύπον κληροδοσίας, ὡς ἡ ἐκ 1456 τόμων τοῦ ἀειμνήστου Ἀντ. Μανούση, εἶτε ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν δημοσιευμάτων ἡμῶν, μεγάλως ἐπλούτισαν τὴν εἰς ἔντυπα περιουσίαν τοῦ ἰδρύματος. Οὕτως οἱ ἐφέτος εἰσελθόντες τόμοι βιβλίων ἀνήλθον ἐν συνόλῳ εἰς 2400, τὰ δὲ τεύχη τῶν περιοδικῶν εἰς 470.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ ὁμιλίαι κατὰ τὰς δημοσίας συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας ἐγένοντο ἐν ὄλῳ 41, ἐξ ὧν 16 ὑπὸ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ 25 ὑπὸ τρίτων.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας περιελήφθη εἰς τὰ τακτικὰ αὐτῆς δημοσιεύματα ἥτοι εἰς τὰ Πρακτικὰ αὐτῆς, τὰς Πραγματείας καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς δημοσιεύσεις τῶν εἰς αὐτὴν προσηρητημένων Ἀρχείων.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τούτων ἐξετυπώθησαν ἐφέτος :

Τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1961.

Ὁ 8ος καὶ 9ος τόμος τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου.

Τὸ 9ον τεύχος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου Ἱστορίας τοῦ Ἑλλην. Δικαίου.

Ὁ Α' τόμος Ἐκλογῆς ἑλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν ὑπὸ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου· εὐρίσκονται δὲ ὑπὸ ἐκτύπωσιν: τὰ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1962, ἡ Συλλογὴ δημῶδους μουσικῆς ὑπὸ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου καὶ οἱ τόμοι 13 καὶ 14 (1960 - 1961) τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Τὴν μετὰ ξένων σοφῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων ἐπικοινωνίαν ἐπέδιδωκεν ἡ Ἀκαδημία καὶ κατὰ τὸ διαρρεῖσαν ἔτος οὐ μόνον δι' ἀνταλλαγῆς τῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς ἀντιπροσώπων αὐτῆς εἰς διεθνεῖς Συνόδους καὶ Συνέδρια.

Οὕτω εἰς μὲν τὴν ἐν Βρυξέλλαις σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν ἀντεπροσωπεύθη ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Καλιτσουνάκη.

Εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ συνελθοῦσαν Διεθνή Μαθηματικὴν Ἐνώσιν διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου.

Εἰς τὸ 5ον Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Πρωτεϊνῶν καὶ Πεπτιδίων διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Λ. Ζέρβα.

Εἰς τὸ 6ον ἐν Ραβέννη διεθνὲς Συνέδριον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἄν. Ὀρλάνδου.

Εἰς τὸ 11ον ἐν Χάγη Συνέδριον Γενετικῆς διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰω. Πολίτου.

Ἀνταπεκρίθη ὡσαύτως ἡ Ἀκαδημία καὶ εἰς προσκλήσεις ξένων Ἀκαδημιῶν ἢ Πανεπιστημιῶν ἢ ἄλλων ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων.

Οὕτως ὁ κ. Ἄναστ. Ὀρλάνδος, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀκαδημίας, ἔδωσε δύο διαλέξεις εἰς τὴν ἐν Σόφια Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἑτέραν διάλεξιν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας τελοῦν Ἰνστιτοῦτον Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν σπουδῶν ἐν Βενετίᾳ.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰω. Ξανθάκης ἐπεσκέφθη, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἀστρονομικὰ ἰδρύματα τῶν Παρισίων καὶ τῆς ἄνω Προβηγκίας, κατόπιν δὲ προσκλήσεως τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς πόλεως ταύτης, ἔνθα ἐξέθεσε τὰ πορίσματα τῶν προσφάτων ἐρευνῶν του ἐπὶ τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος.

Τέλος ὁ Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κ. Λυσ. Μαυρίδης ἐπεσκέφθη τὰ ἀστεροσκοπεῖα τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῆς Heidelberg πρὸς συλλογὴν ἐπιστημονικοῦ ὕλικου, μετέσχε δὲ καὶ τοῦ ἐν Bamberg 2ου συμποσίου περὶ τῶν μεταβλητῶν ἀστέρων, ὡς καὶ τοῦ ἐν Freiburg 46ου Συνεδρίου τῆς Γερμανικῆς Ἀστρονομικῆς Ἐταιρείας, ἔνθα ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν προσφάτων ἐρευνῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Bahner περὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἀνωμάλου Κηφείδου TU τῆς Κασσιόπης.

Μετέσχεν ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία δι' εἰδικῶν αὐτῆς μελῶν τῶν ἐξῆς ἑορτασμῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων ἢ ἐθνικῶν ἐπετειῶν.

Τῆς 150ης ἐπετείου τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου διὰ τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους αὐτῆς κ. Κ. Σπυριδάκι.

Τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Ἐλευθερίων τῆς Χίου διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Δ. Φωκᾶ, καταθέσαντος καὶ στέφανον δάφνης.

Τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Ἀθανασιάδη Νόβα, καταθέσαντος καὶ στέφανον.

Τῶν ἐν Χίῳ ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Κ. Ἀμάντου διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰω. Σταματάκου καταθέσαντος καὶ στέφανον.

Και τέλος έδεξιώθη εἰς τὰς αἰθούσας αὐτῆς τὸν τυχόντα τοῦ βραβείου Nobel Γιουγκοσλάβον λογοτέχνην Jvo Andrić, ὡς καὶ τὸν πρῶτον ἀστροναύτην Ρῶσον Γιοϋρι Γκαγκάριν.

Τὸ ἔργον τῶν προσηρηθέντων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀρχείων, ἅτινα ἐπέχουσιν οἷον τόπον καὶ τὰ τῶν ξένων Ἀκαδημιῶν ἐπιστημονικὰ Ἰνστιτούτα, κατενεμήθη ὡς ἑξῆς:

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἰ. Καλλέρη** Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἀνασυνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει ὀρθογραφικῶν τινῶν μεταβολῶν, ἐπενεχθεισῶν κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ἄρθρα τῆς σειρᾶς γάστρινος - δέρνω.

Ἐνήργησε τὴν ἀποδελίωσιν 3.000 σελίδων γλωσσικοῦ ὕλικου ἐκ χειρογράφων καὶ ἐντύπων καὶ 750 σελίδων τοῦ λεξικοῦ τοῦ Δουκαγκίου. Ἐλημματογραφήθη ἐπίσης σχεδὸν ὅλον τὸ εἰς δελτία ὑπάρχον ὕλικόν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν πέντε συντάκται του ἐνήργησαν, δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας, συλλογὴν διαλεκτικοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου ἐκ διαφόρων περιφερειῶν, καὶ δὴ ὁ Ἀθ. Κωστάκης ἐκ χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς, (ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένοι πρόσφυγες ἐκ Καππαδοκίας), ὁ Δικ. Βαγιακάκος ἐκ χωρίων τῆς Δ. Μάνης, ὁ Στ. Μάνεσης ἐκ τῶν νήσων Ἀμοργοῦ, Ἀνάφης καὶ Δονούσης, ὁ Ἀναστ. Καραναστάσης ἐκ χωρίων τῆς Κάτω Ἰταλίας καὶ ὁ Δημ. Κρεκούκιος ἐκ χωρίων τῆς Β.Δ. Κερκύρας.

Τὸ συγκεντρωθὲν ὕλικόν θ' ἀποτελέσῃ συλλογὴν ἐκ 3500 σελίδων, πολύτιμον διὰ τὴν ταχέως σημειουμένην ἀπώλειαν σημαντικῶν διαλεκτικῶν στοιχείων. Μόνον οἱ γέροντες πλέον Καππαδόκται ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὸ μητρικόν των ἰδίωμα καὶ μόνοι σχεδὸν οἱ γέροντες τῆς Ἑλληνοφώνου Κάτω Ἰταλίας ὁμιλοῦν τὰ πατροπαράδοτα ἑλληνικὰ ἰδιώματα, μετὰ συγκινήσεως δὲ ὑπεδέχθησαν τὸν ἀπεσταλμένον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου τὴν ἐργασίαν παρηκολούθησαν καὶ ἐβοήθησαν μὲ εὐνόητον ἐνδιαφέρον.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Λεξικοῦ ἐπλουτίσθη διὰ πολλῶν τόμων βιβλίων, λεξικῶν καὶ περιοδικῶν.

Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Γ. Κ. Σπυριδάκη** Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον εἰσήχθη ἐφέτος πλουσία λαογραφικὴ ὕλη ἐξ 95 χειρογράφων συλλογῶν, ἐξ ὧν 5 μὲν προέρχονται ἐξ εἰδικῶν ἀποστολῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχείου, 12 κατηρτίσθησαν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ λογίων ἢ Σχολείων, διὰ τῶν μαθητῶν, 69 ὑπὸ ἐκπαιδευτικῶν τῶν περιφερειῶν: Ἀλμωπίας, Ξάν-

θης, Βεροίας, Βοΐου, Γιαννιτσών, Γρεβενών, Ἐδέσσης, Ἑορδαίας, Καστορίας, Κοζάνης καὶ Νεστορίου, 6 ὑπὸ ἄλλων φίλων τῆς λαογραφίας καὶ τέλος 3 συλλογαὶ κατετέθησαν ὑπὸ τῆς φιλολόγου Ἄννης Παπαμιχαήλ, ἐπιστημονικῆς συνεργάτιδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου, διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Β.Ι.Ε.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Μουσικὴν Συλλογὴν τοῦ Ἀρχείου εἰσήχθησαν 482 ἠχογραφήσεις μουσικῆς δημῶδων ᾠσμάτων καὶ λαϊκῶν χορῶν, ὑπὸ δὲ τοῦ διευθυντοῦ Γ. Κ. Σπυριδάκη ἐλήφθη ἐφέτος ἐν Λευκάδι ἡ πρώτη κινηματογραφικὴ ταινία μὲ θέματα ἐκ τοῦ γάμου καὶ τῶν λαϊκῶν χορῶν.

Τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τοῦ Λαογρ. Ἀρχείου ἐξετέλεσε κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τὰς ἐξῆς ἐρευνητικὰς ἐργασίας.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Σπυριδάκης εἰργάσθη εἰς Ἰκαρίαν, ὁ συντάκτης Δημ. Οἰκονομίδης εἰς Ζαγόρι Ἡπείρου, ὁ μουσικὸς Σπυρ. Περιστέρης εἰς Εἰδρυτανίαν, ὁ συντάκτης Κ. Ρωμαῖος εἰς Κοντοβάζαιναν Ἀρκαδίας, ὁ μουσικὸς Στ. Καρακάσης εἰς Χίον καὶ ἡ Δίς Ἄννα Παπαμιχαήλ εἰς Σύμην καὶ Χίον.

Ὑπὸ τῶν γραφῶν ἀπεδελτιώθη ὕλη ἐκ 34 χειρογράφων συλλογῶν καὶ 3 ἐντύπων, μέρος δ' αὐτῆς κατετάχθη ἀρχεϊακῶς.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη διὰ 143 τόμων, εἰς δὲ τὴν Μουσειακὴν συλλογὴν του εἰσήχθησαν 50 νέα λαογραφικὰ ἀντικείμενα ἐκ διαφόρων τόπων.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Λ. Βρανούση** *Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον* συνέχισε διὰ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ προσωπικοῦ του τὴν ἀποδελτιῶσιν κειμένων καὶ πραγματειῶν, ἐν αἷς τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ Μετέωρα δημοσιεύματα τοῦ ἀειμνήστου Νίκου Βέη, οἱ δυσπρόσιτοι ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τοῦ Ἀνθίμου Ἀλεξούδη καὶ ἡ πολύτιμος σειρά τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια».

Τὸ ἀρχεῖον μικροφίλμ καὶ φωτογραφιῶν ἐπλουτίσθη μὲ σημαντικὸν ὕλικὸν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, ἀνεκδότων ἐγγράφων καὶ σπανίων ἐκδόσεων, προερχομένων ἀπὸ βιβλιοθήκας καὶ ἀρχεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Μεσ. Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' ὑπερτριακοσίων τόμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων. Ἡ δωρηθεῖσα εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον Συλλογὴ Σταμούλη, πολύτιμος συναγωγὴ ἀρχεϊακοῦ ὕλικου περὶ Θράκης καὶ Θρακῶν, ἐταξινομήθη εἰς εἰδικὰς θήκας ἰδιαίτερου ἐπίπλου.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ συντάκται τοῦ Ἀρχείου παρουσίασαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ ἴδια δημοσιεύματα καὶ δὴ, ὁ μὲν Λ. Βρανούσης τὸν 1ον τόμον τῶν Χρονικῶν τῆς Ἡπείρου, ὁ συντάκτης Β. Σφυρόερας πραγματείας περὶ Σεργίου Μακραίου, Χρυσάνθου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ τῶν Κυκλαδιτῶν Σμύρνης, ὁ συντάκτης Π. Πετρῆς συλλογὴν γλωσσικοῦ ὕλικου, βραβευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γλωσσικῆς Ἑταιρείας, καὶ ὁ ἔκτακτος συντάκτης κ. Πατρινέλης πραγματείας περὶ Μιχαὴλ Ἀποστόλη καὶ Μεγάλων ρητόρων τοῦ Πατριαρχείου.

Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου ὠλοκλήρωσε τὰς ἐρεῦνας του εἰς τὴν ἐν Ἡπείρῳ Μοῆν Γηρομερίου, ὁπόθεν συνεκόμισε πλουσιώτατον ὕλικόν, ἥτοι δεκάδας βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν ἐγγράφων, ἀγνώστους κώδικας, χρυσόβουλλα ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, πατριαρχικὰ σιγίλλια, ἐπιγραφάς, ἐνθυμήσεις κλπ., δι' ὧν διαφωτίζονται πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Δεσποτάτου καὶ τῆς μεταγενεστέρως Ἡπείρου. Ἡ ἀνέκδοτος κτητορικὴ διαθήκη τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς Μοῆς, ὁ ἐπίσης ἀνέκδοτος βίος καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ προσθέτουν ἕνα τέως ἄγνωστον ὄσιον εἰς τὸ στερέωμα τῶν Ἀγίων τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἰαν. Βισβίξη** Ἀρχεῖον Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἠσχολήθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μὲ μελέτας καὶ ἐρεῦνας τοῦ δικαίου τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς καὶ τῆς τουρκοκρατίας. Καὶ δὴ ἐξηκολούθησε κατὰ προτίμησιν τὴν ἀντιγραφὴν νοταριακῶν κωδίκων τῆς τουρκοκρατίας παρουσιαζόντων σημεῖα φθορᾶς, τῶν ὁποίων τούτου ἕνεκα ἢ ἀνάγκωσις ἐκ φωτογραφιῶν εἶναι λίαν δυσχερῆς, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς συνήθους κακογραφίας των.

Τὸ ὑπὸ τὴν πρόσφατον, νέαν καὶ πολλὰ ὑποσχομένην διεύθυνσιν τοῦ κ. **Ἐλευθερίου Πρεβελάκη** Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ συνέχισε κατὰ τὸ 1962 τὴν ἀποδελτίωσιν ἑλληνικῶν καὶ ξένων συγγραμμάτων καὶ μελετῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτ. Θράκης, ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐξῆς. Συνέχισεν ἐπίσης καὶ τὴν συγκέντρωσιν παρομοίων πληροφοριῶν ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐφημερίδος «Ἀθῆναι».

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη διὰ 309 τόμων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 70 προῆλθον ἐξ ἀγορᾶς καὶ οἱ 239 ἐκ δωρεᾶς.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Χαρ. Φλωράτου** καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰ. Σταματάκου** Ἀρχεῖον Ἐκδόσεως Ἑλλήνων Συγγραφέων, συνέχισεν ἐφέτος τὴν ἀποδελτίωσιν κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν ἐκ-

δόσεων καὶ δημοσιευμάτων, ἀναφερομένων εἰς ἀρχαῖα ἑλληνικὰ κείμενα, παρήγγειλε δὲ καὶ μικροφωτογραφίας χειρογράφων ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ βυζαντινῶν κειμένων, ἐξ ὧν παρέλαβεν ἤδη περὶ τὰς 50, ὧν ἤλεγξε τὸ περιεχόμενον.

Ἀπέκτησε τρίτον μηχανήμα ἀναγνώσεως μικροφωτογραφιῶν χειρογράφων καὶ προέβη εἰς μεγεθύνσεις μικροφωτογραφιῶν χειρογράφων χάριν ἐπιστημόνων κωλυομένων νὰ ἀναγνώσουν μικροφωτογραφίας χειρογράφων εἰς τὸ ἐργαστήριόν του.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦτο ἐργάσθησαν: ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰ. Σταματάκος, συμπληρώσας τὴν ἀντιβολὴν τῶν παλαιότερων ἐκ τῶν σωζομένων κωδικῶν τοῦ Θουκυδίδου, ὡς καὶ τῶν σπουδαιότερων ἐκ τῶν νεωτέρων, ἐν συνόλῳ 13 κωδικῶν, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ 6ου καὶ τοῦ 7ου βιβλίου τοῦ Θουκυδίδου, ἀντιβαλὼν καὶ τοὺς 4 σχετικοὺς πρὸς τὰ βιβλία ταῦτα παπύρους. Ὁ ἱατρὸς κ. Μητρόπουλος, ἀναγνώσας πολλοὺς κώδικας τῆς Ἱπποκρατείου Συλλογῆς, ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁποίας ὑπέβαλεν ἤδη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν πρῶτον τόμον ἐκ σελίδων 340.

Ὁ γυμνασιάρχης κ. Κασιμάκος, ὅστις περατώνει ἤδη τὴν κριτικὴν τοῦ κειμένου τοῦ περὶ στεφάνου λόγου τοῦ Δημοσθένους.

Ὁ παρασκευάζων ἔκδοσιν τοῦ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους κ. Κωνστ. Γεωργούλης, ὅστις ἐργάσθη εἰς τὸν κατάρτισμόν κριτικοῦ ὑπομνήματος σχετικοῦ πρὸς τοὺς κώδικας I καὶ H.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου συνέχισε τὴν ἐρμηνευτικὴν ἐργασίαν του πρὸς ἔκδοσιν τῶν Νόμων τοῦ Πλάτωνος.

Εἰργάσθησαν ἐπίσης διὰ μὲν τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θ. Τζαννετάτος, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Ὑμνων Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου ὁ κ. Δ. Σταθόπουλος καὶ διὰ τὴν τῶν φιλοσοφικῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Ποσειδωνίου ἢ φιλόλογος Γεωργία Τσατσιράμου. Τέλος ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἰω. Κακριδῆς ἀνέλαβε νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ Ἀρχείου τὴν «Ἀθηναίων πολιτείαν» τοῦ Ψευδοξενοφῶντος.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὁποίας ἀπολαύει τὸ ἀρχεῖον τοῦτο εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι εἷς τῶν μεγάλων συγχρόνων φιλολόγων ὁ Friedrich Lenz προσεφέρθη δι' ἐπιστολῆς του νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχείου 5 λόγους τοῦ βυζαντινοῦ συγγραφέως Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου, οὓς ἔχει ἐτοίμους.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. **Λυσ. Μαυρίδου** καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰ. Ξανθάκη** τελοῦν *Γραφεῖον Ἐρευνῶν καὶ Ὑπολογισμῶν* τῆς Ἀκαδημίας συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰς ἐρευνητικὰς τοῦ ἐργασίας ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Στατιστικῆς μελέτης τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος διὰ τοῦ ἐπόπτου κ. **Ἰ. Ξανθάκη**. 2) Φωτοηλεκτρικῆς φωτομετρίας γαλαξιακῶν κηφειδῶν 3) Κατανομῆς τῶν ἀστέρων τῶν φασματικῶν τύπων, M, S καὶ C εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Γαλαξίου. 4) Μελέτης τῶν ταχυτήτων περιστροφῆς τῶν ἀστέρων ὠρισμένων διαχύτων ἀστρικῶν σημηνῶν. Τὰ 3 τελευταῖα προγράμματα διεξάγονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου κ. **Λ. Μαυρίδου** ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ γερμανοῦ ἀστρονόμου κ. **Bahner** καὶ τῶν ἀμερικανῶν ἀστρονόμων κ. **Nassau, Blanco** καὶ **Kraft**.

Τὸ ὕλικόν τῶν παρατηρήσεων, ὅπερ χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ προγράμματα ταῦτα ἔχει ληφθῆ διὰ τῶν μεγάλων τηλεσκοπιῶν τῶν Ἀστεροσκοπεῖων τοῦ ὄρους Πάλομαρ καὶ τοῦ ὄρους τοῦ Οὐίλσον, ὡς καὶ τῶν Ἀστεροσκοπεῖων τοῦ Κλήβελαντ, τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῆς Αἰδελβέργης. Δύο τῶν ἐρευνητικῶν τούτων προγραμμάτων χρηματοδοτοῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ *Βασιλ. Ἰδρύματος Ἐρευνῶν*, ὅπερ καταβάλλει τοὺς μισθοὺς τῶν πτυχιούχων τῶν Φυσικῶν κυρίων **Ἀλεξίου** καὶ **Ἀνανιάδου**, οἵτινες προσελήφθησαν ὡς ἐπιστημονικοὶ συνεργάται τοῦ Γραφείου διὰ τὰ προγράμματα ταῦτα.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐκυκλοφόρησαν 3 ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματα τοῦ Γραφείου ἧτοι: 1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9 ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ μελέτην τῶν κυρίων, **Ἰ Ξανθάκη** καὶ **Μπάνου**, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰ *Memoria della Società Astronomica Italiana* 2) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 10 ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ μελέτην τοῦ κ. **Ἰ. Ξανθάκη**, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰ *Annales d' Astrophysique* καὶ 3) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 11 ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ μελέτην τῶν κ. **Λ. Μαυρίδου** καὶ **Bahner** δημοσιευομένην εἰς τὰ *Πρακτικὰ* τοῦ «Δευτέρου Συμποσίου περὶ τῶν μεταβλητῶν ἀστέρων».

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Γραφείου ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ 840 τόμων καὶ 3600 τευχῶν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων. Ἐκ τούτων οἱ 210 τόμοι ἠγοράσθησαν ἐκ τῶν πιστώσεων τῆς Ἀκαδημίας, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι 630 τόμοι καὶ τὰ 3600 τεύχη ἀπεστάλησαν δωρεάν πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Γραφείου ὑπὸ τῶν ὁμοειδῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Γραφείου.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἄν. Ὀρλάνδου τελούντων δύο συνεργείων : *Συντάξεως Λεξικοῦ τῶν ἀρχαίων ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων καὶ Βιβλιογραφίας τῶν Μονῶν τῆς Ἑλλάδος*, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεράτωσε τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ στοιχείου Α, ὅπερ θέλει ἀποσταλῆ συντόμως πρὸς ἐκτύπωσιν, τὸ δὲ δεύτερον συνέχισε τὴν ἀποδελτίωσιν κειμένων συγκεντρώσαν μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 5.000 δελτίων.

Πλὴν τοῦ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ αὐτῆς ἔργου ἡ Ἀκαδημία ἐνισχύουσα πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης ἀπονέμει καὶ ἐφέτος τὰς ἐξῆς τιμητικὰς διακρίσεις :

Α'. Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Ἐπαινος εἰς τὸν καθηγητὴν κ. **Εὐάγγελον Σταμάτην** διὰ τὸ μέχρι τοῦδε συγγραφικὸν καὶ μεταφραστικὸν ἔργον αὐτοῦ εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας. Ὁ κ. Σταμάτης εἰς τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ δημοσίᾳ μέσῃ Ἐκπαιδεύσει προσέθεσε μεταπολεμικῶς τὸ ὠραῖον ἔργον τῆς μεταφράσεως καὶ σπουδῆς τῶν μεγάλων Ἑλλήνων μαθηματικῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Εἰς τὸ ὀγκῶδες μεταφραστικὸν ἔργον τοῦ κ. Σταμάτη πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ πρωτότυπος συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μαθηματικῶν.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸν ἑκτακτον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Τρύφωνα Ἀνδριανάκον** διὰ τὴν μακροχρόνιον καὶ ἀνιδιοτελεῆ ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῆμῃ διακονίαν αὐτοῦ, διδάξαντος καὶ συγγράψαντος ἀξιόλογα ἱατρικὰ ἔργα.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ ἔτους 1924 ἐκδιδόμενον μηνιαῖον περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ», ὅπερ, λόγῳ τοῦ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος καὶ συμβάλλει εἰς τὴν πρόοδον τῆς παρ' ἡμῖν ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

Β'. Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

Ἐπαινος μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 20.000, εἰς τὸν κ. **Κωνσταντῖνον Κονόμον** διὰ τὸ καθόλου συγγραφικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν δημοσίευσιν σπουδαίων ἀνεκδότων ἐπτανησιακῶν χειρογράφων καὶ ἄλλων κειμένων, σχετικῶν πρὸς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα,

άτινα πάνυ ἀφιλοκερδῶς ἀνίχνευσε, συνέλεξε καὶ διέσωσε.

Γ'. Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Νικόλαον Σ. Ραζῆν** διὰ τὸ δίτομον ἔργον αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον: «*Ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἀγροικὴ ἀλληλασφάλις καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ γήρατος τῶν ἀγροτῶν*» καὶ «*Ἡ ἀγροικὴ κοινωνικὴ ἀλληλασφάλις εἰς τὴν Γαλλίαν*», ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς χειρίζεται τὸ θέμα του μὲ ἄνεσιν καὶ ἀκρίβειαν καὶ μὲ ἐνημερότητα εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν δύο θεσμῶν. Ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι κατατοπιστικὴ ὡς ἔκθεσις καὶ ἀξιόλογος πηγὴ πληροφοριῶν.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Σταῦρον Ἰωσήφ Παπαδάτον**, ὑπομοίραρχον, διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Αἱ σλαβικαὶ διεισδύσεις ἐν Ἀγίῳ Ὄρει καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν πολιτικαὶ προϋποθέσεις*». Τὸ ἔργον τοῦτο διακρίνει λεπτομερειακὴ ἐνημερότης τεκμηριουμένη διὰ σχετικῶν ἐγγράφων καὶ βιβλιογραφικῶν παραπομπῶν, ἐπαινετὴ ἀκρίβεια, ὡς καὶ σχετικὴ, διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ θέματος, συντομία διαπραγματεύσεως τῶν διαφόρων κεφαλαίων. Ὁ συγγραφεὺς διὰ τῆς μελέτης του αὐτῆς, ὡς καὶ δι' ἄλλων δημοσιευμάτων του περὶ τοῦ ὕψι θέματος, ἀποδεικνύεται ἐγκρατέστατος γνώστης τῶν περὶ τοῦ Ἀγίου Ὄρους πραγμάτων,

Ἐπαινος μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 10.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν δεκαεταραετῆ μαθητὴν τῆς β' τάξεως τοῦ ἐν Πλωμαρίῳ τῆς Λέσβου Γυμνασίου **Μιχαὴλ Βουνάτσον**, διότι, ἀψηφήσας τὸν κίνδυνον βεβαίου θανάτου του, ἐρρίφθη τὴν 10ην Μαΐου 1961 ἐνδεδυμένος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ πνιγομένου παιδίου *Γεωργίου Κατηρόγλου*, σύρας δ' αὐτό, μετὰ σκληρὰν πάλην, εἰς τὰ ἀβαθῆ ὕδατα ἐπανέφερεν εἰς αὐτὸ διὰ τεχνικῆς ἀναπνοῆς τὰς αἰσθήσεις του. Ὁ μετὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἔπαινος τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμεται εἰς τὸν ἔφηβον τοῦτον ὅχι μόνον διὰ τὴν μνημονευθεῖσαν πρᾶξιν του αὐτοθυσίας ἀλλὰ καὶ διότι, κατὰ σχετικὰς βεβαιώσεις τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ ἄλλων ἀρχῶν τῆς Λέσβου, ὁ Βουνάτσος ἐπέδειξε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐφηβείας του ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν εἰς ἔργα εὐποιίας καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, γενόμενος οὕτω ἄξιον πρὸς μίμησιν παράδειγμα εἰς τοὺς ὁμηλικούς του.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸν **Μιχαὴλ Παπαϊωάννου**, δημοδιδάσκων Γαλατᾶ Τροιζηνίας, διότι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἀνέσυρεν ἐκ τῆς τρικυμιώδους θαλάσσης καὶ διέσωσεν ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ τὴν παιδίσκη *Βούλαν Γεωργ. Νοσοῦ*, παρασυρομένην ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὴν κ. Ἄνναν Κατσιρέλλη διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς «Διεθνῆς κοινωνικὴ ἀσφάλεια δι' ἀνακατανομῆς μέρους τοῦ διεθνοῦς εἰσοδήματος». Εἰς τὸ βιβλίον τῆς τοῦτο ἡ συγγραφεὺς εἰσηγεῖται τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ διεθνοῦς βάσεως καὶ προχωρεῖ εἰς πρότασιν συστήματος μιᾶς τοιαύτης ὀργανώσεως. Προϋπότητες διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν ἐνὸς διεθνοποιημένου συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὡς τὸ ὑπ' αὐτῆς προτεινόμενον, εἶναι, κατὰ τὴν συγγραφέα, ἡ οἰκονομικὴ συμβολὴ τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρων χωρῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ εἰς τὰς πτωχοτέρας. Τὸ θέμα τῆς ἐξετάζει ἡ συγγραφεὺς ἐμπεριστατωμένως, ὑποστηρίζουσα αὐτὸ μὲ συνεπιχειρηματολογίαν. Ἡ ὅλη ἐργασία τῆς μαρτυρεῖ πρωτοτυπίαν εἰς τὴν σκέψιν καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν προβλημάτων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς γλαφυρὸν ὕφος καὶ σαφήνειαν ἐκφράσεως. Ἡ μελέτη τῆς κ. Κατσιρέλλη ἀποτελεῖ εὐπρόσδεκτον συμβολὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ ἀνωτέρω τόσον σημαντικοῦ θεσμοῦ.

Βραβεῖον ἀπονέμεται μεταθανατίως εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον τοῦ χωρίου Σίταινα τῆς Κυνουρίας Βασίλειον Μπουρνάκη, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 25 000, δοθησομένου εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ ὄρφανὰ τέκνα αὐτοῦ. Ὁ ἐν λόγῳ δημοδιδάσκαλος, ἔνεκα τοῦ κατεπειγοντος τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης τοῦ σχολείου, ἀνέλαβε νὰ ἐπισκευάσῃ ταύτην ἰδίαις χερσίν, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τοῦ κτηρίου ἐκ τῶν εἰσερχομένων ὀμβρίων ὑδάτων εἶχε καταστῆ ἀφόρητος καὶ ἡ λειτουργία τοῦ σχολείου ἀπέβαιεν ἀδύνατος. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμοῦ τοῦ ἔργου τούτου ὁ δυστυχῆς Μπουρνάκης κατέπεσεν ἀπὸ ὕψους 8 μέτρων καὶ ἐφονεύθη, γενόμενος οὕτως ὑπόδειγμα αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς παιδείας τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένων.

Βραβεῖον ἀπονέμεται μεταθανατίως εἰς τὸν Μιχαὴλ Δ. Ἀναστασόπουλον, ὀδηγὸν αὐτοκινήτου, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 20.000, δοθησομένου εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, διότι οὗτος, καίτοι καρδιοπαθής, πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ πνιγῆ παιδίον εἰς τὴν παραλίαν τῆς Ραφίνας, ἔπεσεν ἐνδεδυμένος εἰς τὴν τρικυμιώδη θάλασσαν καὶ ἐπέτυχεν μὲν, τῇ συνδρομῇ τῶν ἄλλων ἐκεῖ λουομένων, νὰ διασώσῃ τὸ πενταετὲς θυγάτριον τοῦ Ἄν. Παπαναστασίου, πλὴν ὁμοῦ ὁ ἴδιος, λόγῳ τῆς παθήσεώς του, μόλις ἐξῆλθε τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ διασωθέντος μικροῦ παιδίου ἐξέπνευσε.

Βραβεῖον ἀπονέμεται μεταθανατίως εἰς τὸν **Κωνσταντῖνον Γεωργούσην**, φύλακα τῆς παρὰ τὸ χωρίον Μαυρονέρι τῆς Θεσσαλονίκης διερχομένης γραμμῆς τῶν Σ.Ε.Κ., μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 20.000, δοθησομένου εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ ὄρφανὰ τέκνα αὐτοῦ, διότι οὗτος ἀναμένων τὴν διέλευσιν τῆς ταχείας αὐτοκινηταμάξης, ἀντελήφθη ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν νὰ βαδίζῃ ἀμέριμνος, χωρὶς συναίσθησιν τοῦ κινδύνου ὃν διέτρεχε, τὸ τριετὲς θυγάτριον συναδέλφου του, ὀνόματι Βασιλικὴ Κούκου, μὲ προφανῆ δὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ὥρμησεν ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν, ἤρπασε τὴν παιδίσκη καὶ τὴν ἔρριπεν ἔξω αὐτῶν. Καὶ διεσώθη μὲν οὕτω ἡ παιδίσκη, πλὴν ὅμως αὐτὸς τραυματισθεὶς θανασίμως ἐξέπνευσεν ἐνῶ μετεκομίζετο εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὴν **Μαθητικὴν Κοινότητα τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν**, διότι ἀπὸ 15ετίας οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτὴν μαθηταὶ ἐκτελοῦσι συνεχῶς καὶ ἀθορύβως ἔργον θεάρεστον, ἐθνικὸν καὶ φιλόανθρωπον: ἀνοικοδομοῦσι διδασκῆρια εἰς χωρία ἀκριτικῶν ἢ σεισμοπαθῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Κύπρον, ἐφοδιάζουσιν αὐτὰ διὰ βιβλίων, σχολικῶν καὶ γραφικῶν εἰδῶν καὶ ἱματισμοῦ διὰ τὰ ἀπορώτερα παιδία καὶ ἐκτελοῦσι πολλὰ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα. Ταῦτα δὲ πάντα πραγματοποιοῦσιν οἱ μαθηταὶ ἐξ ἰδίων δαπανῶν, κατόπιν ἐράνου ἐνεργουμένου κατ' ἔτος τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις **Ἐταιρείαν Ἑπειρωτικῶν Μελετῶν**, διὰ τὴν καθόλου ἐθνωφελῆ αὐτῆς πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία τὸ *Ἀργυροῦν αὐτῆς Μετάλλιον* εἰς τὸ **Σῶμα Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν**, τὸ ὁποῖον, ἰδρυθὲν ἀπὸ τοῦ 1932, ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνίδων ἀπὸ 7 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ τὴν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ σχολείου διαμόρφωσιν αὐτῶν εἰς πολίτιδας, ἐμφορουμένας ἀπὸ χριστιανικά καὶ ἐθνικά ἰδεώδη καὶ ἱκανὰς νὰ προσφέρωσι τὴν βοήθειάν των εἰς τὴν κοινωνίαν. Κατὰ τὴν τριακονταετῆ περίοδον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του τὸ Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν ἔχει ἐπιδείξει ἀξιόλογον καθόλου ἐθνωφελῆ καὶ κοινωφελῆ δρᾶσιν εἰς πάντας τοὺς τομεῖς καὶ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων.

Εἰς νέαν καὶ πάλιν ἄμιλλαν προσκαλοῦσα ἡ Ἀκαδημία τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, προβαίνει καὶ ἐφέτος εἰς προκήρυξιν νέων βραβείων, τὸν μακρὸν ὅμως κατάλογον αὐτῶν, φειδόμενος τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὑπομονῆς σας δὲν θὰ ἀναγνώσω ἐνταῦθα ἀλλὰ θὰ κοινοποιήσωμεν αὐτὸν διὰ τῶν ἀύριανῶν ἐφημερίδων.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήγον ἔτος, κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ Ὀλομέλεια καὶ οἱ λαμπροὶ ἐπιστημονικοὶ τε καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀκαδημίας ὀλοψύχως εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐστίας, ἥτις φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς τὸν πολιτισμὸν ὑπερτεσσάρων χιλιετηρίδων καὶ κατέχει ἀστεϊρευτον πηγὴν ὑψηλῶν διδαγμάτων ἐμπνεόντων δρᾶσιν καὶ αἰσιοδοξίαν.

Εὐλαβῆ εὐγνωμοσύνην αἰσθάνεται ἡ Ἀκαδημία πρὸς τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητος τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν, οἵτινες εὐδοκοῦν κατ' ἔτος νὰ λαμπρύνουν μετὰ τῶν βασιλικῶν πριγκίπων τὴν σεμνὴν ταύτην πνευματικὴν πανήγυριν καὶ νὰ ἐνισχύουν διὰ τοῦ φωτεινοῦ τούτου βασιλικοῦ παραδείγματος τὴν σπουδαιοτάτην ἐθνικὴν προσπάθειαν τῆς Ἀκαδημίας.

Βαθέως εὐγνώμων εἶναι ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τῶν διαπιστοῦσι ποῖαν σημασίαν ἔχει τὸ ὕπατον τοῦτο πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς Χώρας διὰ τὴν μέλλουσαν τοῦ Ἔθνους σταδιοδρομίαν καὶ ἐνισχύουσιν αὐτὸ εἰς τὴν εὐτυχεστέραν συνέχειαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἔργου.